

or lutto siksi teitsi, joka yhdistää varsinaisen taloudellisen alalla taistelua käyvän työväestön. Ja kolmannella asteella me haavaimme, että näiden laajojen ja miljoonia jäseniä käsittävien ammattijärjestöjen rinnalla ja niiden sisälleen alkua muodostuu teollisuusliikkeitä, jotka pyrkivät voittamaan alaa eri maissa erilaisilla menettelytavoilla. Amerikassa syntyy I. W. W. Englannissa n. s. Worker Union ja sittemmin sappakomitealike ja myöskin industrialista järjestystä I. W. W. merkeissä. Ranskassa, Italiassa, Espanjassa ja muissakin Länsi-Euroopan maissa tapahtuu hajaantumisia unionistien liikkeiden keskuudessa, jotka pohjimmaltaan tarkoittavat tehosta laajempikantoista järjestystä ja taistelua kuin mitä ammattionionismille on mahdollista. Syndikalistiset unionit kehittävät vallankumouksellista tunnetta ja agiterraavat työn ja pääoman sopuointuutta vastaan, joka — erheistään huolimatta — yleensä otettuna tarkoittaa kalhaista ammattionionistien perusteita ja työnnyttelyä työväestöstä niistä ja niiden omaksumasta ideologiasta.

Teollisuuden kehityksen eri aasteet.

Mutta syv syvä sammui ja sen raukset surkauitvat. Kaikki nämä taloudellisen taistelun ilmenemismuodot osoittavat määrättyä kapitalismin ja sen teollisuuden kehityksen aasteita. Pääoma ei vielä ollut järjestynyt sata vuotta sitten. Maaherra tungsii teollisuuteen. Hangotellen haaskailleen haaskenteli pääoma riistomahdollisuutta. Järjestys — riistamisen järjestys — ei vielä ollut saanut jumalaista voimaa. Siitä johtui sekalainen liikehtiminen ja taistelu työläistenkin puolelta.

Mutta syntyy tehdasrytitys, vauvutvat kaivannon kuitut ja pääoma tunkeutuu jokaiseen yhteiskunnan verhuukoseen, repien, raataen, mutta myöskin helästi pidellen parlamenttia ja valtiota tuudittauttaa lain suojeluksen kiekkauten kepeesti kumoon kehnon sekosorron ja järjestys liikeuttavuuksi, jonka kautta pääoma vapautuu neitsyden utuudesta ja pääsee suljojensa perille: teollisuus- ja liikekorporaatioineihin.

Pääomat kasaantuvat. Tuotanto laajenee. Mutta tieteen kultakukko ei vielä ollut muninut sähköä, automobilia, ilmaaavaa eikä sitä nykyaikaista valtavaa, suuremmoista teräseläinten sarjaa, jota koneiksi nimitetään, ja siitä syystä ammattitaito, ammatitaitaisten merkitys tuotannossa oli tärkeä ja pääoma koki heitä, antoi prenikan toisensa jälkeen ja he sulkeutuivat siitä kumminkin jotta jokainen saksissa olija saisi suuremman prenikan. Tämä taloudellisen elämän tila, sen kehityksen aste teki mahdolliseksi laajan ammattionionistien liikkeiden, joka painoi povellensa kaikki virheet ja lohdutukset, joista edellä jo tarkemmin tehtiin selvää.

Mutta rautatieverkko tiheytyi, tehtaansavu synkisti ja helvetti lähetti edustajansa teollisuuskaupungin tehdassentien haamuissa, joka oksentaa tuotteita — kuten Niili mutaa ja joukkokurjuutta, kuten musta rutto. Korporatioin oli pian raskautta raato ja valtiomiehet silmitsivät tiä vahingollisen kilpailun lopettamiseksi ja uuden trustijärjestelmän kehittämiseksi, joka perustuu parimmille koneille, suuremmille työläisjoukkoon täydellismalle työntekijöille ja kaikkien tuotannon teknillisten ja yhteiskunnallisten suhteiden korkeimmalle saavutuksille. Lipsesti lipua jokainen tuotantaja osalliseksi näistä tuotannon teknillisistä ja yhteiskunnallisista saavutuksista ja ken pääsee tikapuden päähän asti, on hän suuri porho, mutta ken putoa väliltä, on hän tuomittu koira, joka kelpaa henkiseksi hyllyksi, pääoman aivottomaksi agitaattoriksi — tai sentään myöskin ihmiseliseksi palkkatyöläiseksi.

Tällä pääoman kehitys- ja tuotantoelämän kehityksen asteella me näemme joukkotarvetta teollisuksittain järjestymiselle ja teollisuusunionistien liikkeiden rakentamiselle. Kun tuotantolaitoksissa työskentelee suuria työläisjoukkoja, jotka eivät teknillisessä suhteessa työskentele semmoisten ehtojen alaisena, kuin mitä ammattilaiset varsinkin ennen aikoina tekivät, niin seurauksena on ristiriita, ja kun ammattionionistit kaikkialla heille ominaisten historiallisten tapojen mukaisesti eivät halua liittää kohtaloaan ammattitaitotomien, varsinaisten suurteollisuuden palveluksessa oleviin ja siitä kärsiviin joukkoihin, niin seuraa järjestömuotojen keksiminen, jotka soveltuvat näiden

työläisten eduille ja järjestäisivät sitä taistelua, mihin palkkatyöväestö asemansa ja elinehtojensa puolesta on pakotettu riistojärjestelmän kestäessä.

Teollisuuden kehityksen nykyinen aste.

Muuan talonpoika tuhmeliini astuski Toravan lähteille ja tukki yhden sellaisen iltoiten siitä, että sai kostaa wieniläisille, kaupunkilaisille kiskureille, joille lähteen tukkimisen luuli tuottavan kuoleman.

Pintapolinen käsitys luulee kapitalismin kehityksen myöskin kuultavan erikoisesti vain sen mukaisen ryhmäkunnallisen järjestymisen ja taistelun, jota ammattionionistit käyttävät, mutta että sitte lähde kuivuu ja kehityksen virta lopettaa juoksunsa ja seuraava ryhmäkunnallinen taistelumuoto — teollisuksittain järjestymisen ja teollisuksittain taistelu — astuu sen tilalle ja tekee jänkaikkisesta jänkaikkisesta. Tarvitsee vain uskoa tuplajuuhun, herranimeen, aammen.

Niin ei kuitenkaan ole asian laita. Uhkeasti uurausta kapitalistinen kehitys eteenpäin.

Olemme nähneet kuinka kapitalistinen yhteiskunta keskittää omaisuudet harvojen käsiin. Tilastot todistavat sen. Jos joissakin olosuhteissa syntyykin uusia miljooneja, niin tapahtuu sen rinnalla, entistä laajempaa keskittymistä, joka käsittää miljooneja ja biljooneja sen sijaan kuin en-

nen yhdistyivät vain yhtiöt pienempien pääomien kanssa. Imperialistinen kapitalismi erikoisesti pakottaa koko kapitalistiluo-

kaan astumaan yhteisten tarkeutusten edistämiseksi. Yksityinen kapitalisti ja hänen pyrkimyksensä sovelletaan koko luokan etuihin ja pyrkimys. Valtio astuu väliin ja valtion voima ja merkitys tulee sitä suuremmaksi, mitä korkeimman asteen kapitalistinen tuotantotapa saavuttaa ja mitä kauvemmin riistojärjestelmä kestä.

Tämä pääomien keskittymisen ei tapahdu myöskään enää samantavaisesti kuin entisissä aikakausissa. Kun trustikapitalisti yhdistyivät, niin me havaitsimme, että niiden keskuudessa kilpailun tuhoamista tarkoittava yhdistymisen sammutetaan ja kuoletaan ei enää niin, kuten ennen aikoina osakeyhtiöiden aikakaudella, että yhteyttäyttyvät samanarvoisiksi osakkeen omistajiksi ja määrääjiksi yhtiössä, mutta siten, että erikoisen kapitalistien ryhmittymä kohoaa monien seasta, anastaa itselleen ylivalan ja ryhtyy kaiken johtajaksi taloudellisessa ja myöskin valtiollisessa suhteessa. Tämä erikoisen kapitalistiryhmittymä tunnetaan finanssikapitalismina.

Tämän asian historiallisen juoksun ymmärtämiseksi on itse Marx jo antanut avaimen. Hän on selittänyt pääoman esiintyvän ensimmäisessä ja varhaisimmassa aasteessaan erikoisesti kauppa- ja koronkiskuripääomana, sitte teollisuuden pääomana, joka johtaa finanssikapitalismin.

Finanssikapitalismin vallan täytyy kasvaa luonnollisena seurauksena imperialistisesta politiikasta, joka vaatii koko kansakuntien henkiset ja fyysiset voimat tarkoituksena edistämiseen. Valtio joutuu yhä laajakantoisempiin suhteisiin ja tekemisiin sellaisten asioiden kanssa, joita pääoman etu vaatii ja se joutuu sen kautta täydelliseen riippuvaisuuteen kultakuninkaita ja pankkiruhtinaista, jotka nyt esiintyvät sinä samana määrävänä voimana, kuin mitä olivat kauppiat federaalieroja vastaisessa taistelussa erinä aineen pikkuporvarillisen tuotantotavan aasteella.

Valtio kertyvät toistensa kanssa monimutkaisiin ja ristiriitaisiin suhteisiin, joita on mahdoton selittää. Sodanjumala Ares paljastaa miekkansa ja Zeus lankee hänen jalkoihinsa. Jos tämä kreikkalainen kukistuu, astuu roomalainen tilalle. Katkeamaton hyinen ihmisvirta hakee sovitusta turmeluksesta elämellisyteen vajoavasta moraalista, valtiollisesta taantumuksesta ja siivellisten tapojen rappeutumisesta.

Tämän kaiken keskellä kulta esiintyy herrana ja mestarina, joka helottaa kapitalististen riistojen silmissä ja johon he katsovat itsensä sokeiksi. Sota nostattaa

pyörremyrskyn, joka lakaisee tuon jalon metallin kassaholviin ja josta se taas hiljoikseen kuten varkein muutamia vakaatuneita vääryyksiä viheliäisen esiintymisensä verhoiksi heittäen, tunkeutuu liikkeeseen, jotta liikelämä voisi tuottaa hävityksen sovitukseksi uusia arvoja. Kulta esiintyy niiden käsitteiden ja järjestömyöskien mittarina, joilla lainantajat ja lainantottajat koettavat suhteitaan selittää, mutta jonka käytännöllinen merkitys todellisuudessa on vain siinä että sen kautta tehdään ennakkolaskelmia työväenluokan riistamisen määräästä ja laajuudesta. Koko pelin salaisuus onkin juuri tässä.

Noitaammä selaa kortit uudelleen. Juttu alkaa selvitä. Suuret velka- ja luottosuhteet sodan seurauksena kokoavat kultaä yksoin paikkoihin ja sen kautta kokoontuu arvoja, joita voidaan sitellä pääomaksi liikkeeseen ja siten laajentaa pääomatuoantotaa. Siitä seuraa kaksi asiaa: Ensiksi, että kiinteä pääoma lisääntyy suhteessa vaihtelevaan pääomaan, joka merkitsee koneiden astumista ihmisten tilalle. Koneet tulevat nyt suuremmiksi, tekniikkä edistyy ja mekaniikka jokaisessa suhteessa voi häiriintymättä ottaa seitsemänkymmentä askeleita. Toiseksi, että työn tuottavuus tämän kautta laajentuu ja tuotteita voidaan tuottaa suunnattomasti enemmän kuin koskaan ennen, josta taas seuraa mitä moninaiisimpia ristiriitoja, joiden "käytännöllisimpiä" ilmaisu muotoina esiintyvät "liikuttuotteet", pulakaudet, uusia raaka-ainetarpeita ja markkina-alueiden kiihkeä hankinta. Jotta toimenpiteet puolestaan taas vaikuttavat niihin samoihin syihin kiihottavasti, jotka alkuperäisesti muodostavat käyttövoiman sille imperialistiselle kehitykselle, jonka raatelevissa kynnissä maailma nyt elää. Noudan rengas laajenee.

Tämä kapitalismin tuhatsittain vyyhti kietoo vielä juuri tämän kehityksensä aasteella keskinäisten luotto- ja muiden suhteiden kautta eri liikkeet toisiinsa seläisellä tavalla, joka niinkään on putta ja jollaista ei ennen teollisuuskapitalismin valtakaudella ollut havaittavissa. Tosi kyllä on, että marxilainen taloustiede on antanut avaimen tuotantotajon ja eri teollisuusryhmittymien toisiinsa sulautumisen ymmärtämiseksi joten yleisteoreettisia johtopäätöksiä kehityksen kulusta on voitu tehdä, muttalyntä tämäkin seikka esiintyy selänä kouraan tuntuvana ilmiönä edessämme.

Imperialistinen kapitalismi aikana ja erikoisesti juuri sotien seurauksena ja yleensä siitä kummentapaista eteenpäin menosta sekä kapitalismin sisäisistä ristiriidoista johtuu, että rinnan finanssikapitalismin kanssa ja sen yhteydessä, toisinaan olleen siihen nähden syysuhteessa, toisinaan taas tämän seurauksena, tapahtuu pääomien keskittymisen ja tuotantolaitosten laajentumisen ohella eri teollisissa yrityksissä olevien pääomien toisiinsa sulautumista. Terästytti ulottua liikkeensä ei ainoastaan kaikille niille aloille, jotka koskevat teräksen ja raudan tuotantoa ja valmistamista, mutta myös kuletuksen, jalostusineiden valmistamiseen, jopa aivan siitä riippumattomille teollisuuksille. Olystytti tunkeutuu ravintola-alle ja kuparituristutunkeutuu rautatielle. Rautatiekapitalisti tunkeutuu puutavarateollisuuteen, maanviljelykseen j.n.e. Toiselta puolen taas puutavaraturisti ja maanviljelystristi sulautuvat yhteisen johdon alaiseksi. Siihen yhtyy vielä muita trusteja ja niin ne lopuksi voivat muodostaa itselleen erikoisen pankkiluokan, osakkeita omistavan yhtiön, vekseleitä välittävän liikkeen ja laajentaa valtaansa näin finanssikapitalismin, jolloin siis, riippumatta mistään laajemmista edellämäintuista imperialistisista tekijöistä, eri teollisuusryhmittymien muodostunut yhtenäisen finanssikapitalistien kokouksen.

Tällä kahdella tavalla pääomien toisiinsa sulautuminen on mahdollista vain korkealle kehittyneen konetekniikan aikana. Yhteisen sulautuneen pääomat voivat järjestää laajat voimalliset, sähköasetat ja järjestää tuotannon teknilliset suhteet tieteen viimeisten saavutusten mukaisesti. Ja näin tuotannon teknillisten suhteiden kautta tuotantotajon toisiinsa sulautuminen ja finanssikapitalismin valta johtaa siihen, että yksityinen kapitalismi yhä enemmän jokaisella alalla joutuu riippuvaiseksi kapitalismin määrävistä ja vallitsevista voimista. Kilpailu käy nyt entistä mustertavammaksi ja vaikka sillä tällä aasteella onkin se erikoinen luonne, että se

ei joka tapauksessa aina hävitä alakynnessä olevaa, se kuitenkin saattaa sen finanssikapitalismin täydelliseen riippuvaisuuteen.

Teollisuuspääoma yleensä joutuu alistettuun asemaan pankkipääomaan nähden.

Huomaamme jo siitä, että tämän kehitysprosessin seuraukset ovat vallankumoukselliset myös tuotannon teknillisiin suhteisiin nähden. Sillä puolella ilmenee tämä erikoisesti siinä, että korkealle kehittyneet koneetollinen tuotantotapa yleensäkin muodostaa tuotannon teknillisen prosessin sellaiseksi, että käysangen vaikeaksi määritellä mistä loppuu joku teollisuus ja mistä alkaa uusi. Kun tarkastamme esimerkiksi rauta- ja terästeollisuutta, niin me huomaamme, että siinä yhdistyy raaka-aineden ja työn tuotteiden sarjottainen vaihtelevuuden kymmeniä jopa satoja kertoja muodostaa tuotantoprosessin mitä monimutkaisimmaksi. Rauta on yhdellä kerralla työprosessin tuote, mutta se esiintyy uuden kerran raaka-aineenä, jossa sen moninaiset yhteiskunnalliset vaikutukset ilmenevät riippuen siitä, mitä siitä valmistetaan ja mille alalle se seuraavan kerran kulkunsa suuntaa. Määrättyä tuotannon työprosessin asteella rauta tai teräs voi sanoa hyvästi koko tälle tuotantotajon ja laputtua toiselle teollisuuden alalle saattaa siellä taas tuotannon monimutkaisessa kulussa erilaisia yhteiskunnallisia

— Työväen taloudelliset järjestöt eivät ole ainoastaan historiallisesti tarpeelliset mutta myöskin historiallisesti välttämättömät teollisuusproletariaatin liikkeiden muodot, muodot, mitkä proletariaatin diktatuurin aikana sisältävät itseään meikkin koko proletariaatin. — Lenin.

sia ja erikoisesti työn suorittamista koskevia muistutuksia aikaan. Samoin me huomaamme maanviljelyksen esiintyvän pohjana mitä useammanlaisille teollisuksille, jotka pääomien toisiinsa sulautumisen ja finanssikapitalismin vallan lisääntymisen kautta joutuvat kuitenkin kontrollinsa kautta mitä kiinteämpään yhteyteen ja samankaltaistuvaa teknillisen kehityksen seurauksena.

Joillakuilla huonommin kehittyneillä tuotantotajon ja erikoisilla sellaisilla aloilla, joissa määrätty luonnolliset seikat jarruttavat tätä teknillistä edistymistä vain saatetaan pitää selvät rajat teollisuksien välillä silmien edessä, mutta jos niille, eroavaisuuksille aletaan rakentaa työväenluokan taistelun edellytyksiä, kuten monet tuplajoukkaiset yhä auttamattoman virheellisesti tekevät, niin huomataan täydellisen epäonnistuminen ennemmin tai myöhemmin, ja mikä vielä pahinta, joudutaan juuri tämänlaisen perusvirheen kautta selvään kapitalistiseen taantumukseen.

Yhteen sulautuneen kapitalismin riisto.

Ylellä selvemmin me huomaamme kapitalismin yhdenmukaistumisen kun me katselemme sen esiintymistä työväenluokan riistämiseksi ja sen kurissa pitämiseksi.

Siinä suhteessa on ensinnäkin huomattava kaikki ne keinot, joita kapitalisti ottavat käyttöönsä työn suorituksen samankaltaistuttamiseksi, sen tieteelliseksi johtamiseksi, sen johtamiseksi sellaisella tavalla, jolloin ensinnäkin työn suoritus saataisiin mahdollisimman efektiiviseksi ja toiseksi, jolloin työläiset voitaisiin mahdollisimman tarkoin siirtää tuotantoon. Kaikenlaiset kappaletyötävät uusien keksintöjen mukaisesti tulevat käyttäntöön tehtäissä. Palkkatolot samankaltaistuvat. Hintatosen vaihtelu ja kallistumiset koskevat jokaisena alaa ja jokaista työläisryhmää samalla tavalla. Valtiovalan merkitys kasvaa alinomaa ja se tunkeutuu yhä täydellisemmin niiden suhteisiin, joissa työläiset työntekijöinä ovat. Lakkovastukset lait astuvat käytäntöön. Poikkeuslakeja säädetään. Taantumus rehoitaa kaikkialla. Työväenjärjestöjen eteen asetetaan yhä suurempia esteitä. Ja kaikki tämä on seurauksena pääoman keskittymisestä voimista ja sen toimenpiteistä, jotka ovat kohdistetut koko työväenluokkaa vastaan.

Yhteiskunnalliset kysymykset yleensä saavat semmoisen luonteen, että kaikkialla näkyvät selvemmin luokkaristiriidat hämmäntäen kaikki erikoistoinenpiteet. Sota ja imperialismi aiheuttaa sen, että Jussi ei ole Pekkaan hänen sen erikoisemmassa asemassa ja mitään eroitusta ei ole sen perusteella mitä työtä he tekevät tai millä työalalla he työskentelevät. Kaikkialla vain riisto

käriytyy. Se koettelee erikoisesti työväestöä vielä kriisien, pulien ja työttömyysaikaisten kautta. Työläiset kokoontuvat suuria teollisuuskeskuksiin ja joutuvat samalla tavalla kärsimään epävarmuudesta ja työttömyydestä. Työttömyys koskee taaskin kaikkia työläisiä samalla tavalla. Vielä enemmän. Se kärsijää erinäisten keskiluokkien ja väliyhmiön oloja ja tuskastuttaa heidän toimintaansa. Siten työläiset löytävät sorrettuja tovereita jo kaista ammatista ja teollisuuden alalta, joka puolestaan repii kaikki kaikkien teennäisiä ja epäoikeutettuja ryhmittymisiä ja karsinat ja pakottaa työläiset joukkona, koko luokkana, yhteiseen toimintaan olosuhteiden parantamiseksi kapitalistiluokkaa vastaan.

Tämä kehitys on niin ilmeinen, ettei sen selittämiseksi enempää tässä yhteydessä tarvitse sanoja tuhlata.

Unionistien liikkeiden laho-laispiirteet.

Ammattilaiset järjestyvät ammatittain kapitalistisen tuotantotavan varhaisempana aikana ja se on olosuhteiden mukaan luonnollista. Ne eivät halua tietää mitään koko työväenluokan eduista ja vaatimuksista, vaan kaikessa perustautuvat määrätyn ammatin työläisiin ja edistävät niiden etuja. Tässä unionistien toiminta on täydellisesti määrätty työläisryhmän toiminta. Ja olosuhteiden kehitys ja ammattionionistien liikkeiden historia osoittaa, että yhteiskunnallisten seikkojen kehitys ei useissa maissa ole murtautunut tässä suhteessa näitä ryhmäharrastuksia vaan pikemminkin ne sulkeutuvat yhä tiukemmin kuoreensa ja halveksien sivuuttavat yleiset työläisten liikkeet ja sitä tietä taistelun logiikka mukaisesti joutuvat mukaantumaan kapitalismin.

Kaikki uuden unionismin kannattajat ovat yksimieliset siitä, että talainen ryhmittymisen ja erikoisiin karsinoin työläisten jakaminen ja taistelun rajoittaminen on kelytonta. Teollisuuden kehitys on osoittanut sen kelpaamattomaksi. Mutta siitä huolimatta unionistien liike omien lakiansa mukaisesti vielä siinäkin asteessa jolloin se jo on asiallisesti puolustamassa teollisuksittain järjestymistä, tahtoo rajoittua ryhmäharrastuksiin vaikkakin se muuttaa ryhmittymisen rajoja.

Kun me puhumme unionistien liikkeen erikoisista luonteista, niin siinä on huomioon otettava juuri se, että parhaimminkin niit ovat ja joutuvat olemaan ikäänkuin kapitalistiseen yhteiskuntaryhmään kuuluvia työläisten taistelujärjestöjä uudeksiin puolesta. Ne ovat käytännöllisiä liikkeitä olojen parantamiseksi. Ne kokooavat työläisiä niiden ja näiden työsuhteiden taistelun tuotantotajon laajuus ja monimutkaisuus ei tässä suhteessa millään kehityksessä aasteella saavuta tilaa, jossa järjestymistä ja taisteludellytykset olisivat aivan samanlaisia, min seuraa siitä, että jokainen taloudellinen järjestö omaa enemmän tai vähemmän ryhmäläisyyden toimintatavan. Tällainen ryhmittymiseen joudutaan vielä ammattionionistien historian vaikutuksesta: Sen kaikista piirteistä ei voida vapautua varsinkin helposti. Ja niin me huomaamme, että teollisuusunionien keskuudessaakin ryhmäharrastukset hankkavat vielä huomattavasti.

Teollisuusunionien keskuudessa huomaa kaikenlaista sakkiliikettä ja pintapolista järjestymistä sitäkkin enemmän mitä enemmän ne ottavat vaikutuksia, varsinaisista pikkuporvarillisista syndikalismista ja muista epämarxilaisista yhteiskunnallisista aatteista. Kun ne asettuvat valtiollista toimintaa vastaan, niin on sen kautta, avattu ovi laho-laistumiseen, pintapoliselle rahjykselle ja kaikelle yhteiskunnallisten teorioitten mataloitamiselle ja väärinymmärryksille, joita virheitä sitte joudutaan puoltamaan kaikenlaisilla ihmeellisyyksien keksimisillä, uusilla, keinotekoisilla ja lojorajomilla kokoonkyhättyillä katsoimuksilla erikoisen sakkitoiminnan ja sakkikurin ylläpitämisen kautta ja joka on omiaan viertottamaan heitä yhä enemmän kaikista todellisista koko työväenluokan etuja edistävästä toiminnasta.

Edelleen. Kun jätetään huomioon ottamatta, että työväenluokan tuotantotajon toisiinsa sulautumisen ja finanssikapitalismin vallan vahvistumisen seurauksena joutuu yleisyhteiskunnallisiin ja valtiollisiin kriiseihin, että juuri valtiollisuuteen yleist syvät ovat ne, jotka koskevat kaikkia työläisiä ja sorrettuja luokkia kokonaan ja että ne

ajavat työläiset liikkeelle ja nostattavat, vallankumoukselliset liikkeet ja kun sen sijaan painotetaan vain joku ammatittain järjestymistä tai teollisuksittain järjestymistä, jotka molemmat merkitsevät vain määrättyä kapitalistisen tuotannon kehityksessä olevista toimista ja siihen rajoittamista, niin seuraa siitä, että uusi ryhmittymisen ja yleisten työläisten liikkeiden ja vaatimusten selvä yleinen esiintyminen jättää ryhmissä "hepreankielistä" uurasteleva sivuun, jolloin ne joutuvat valitsemiaan pirun ja syvän veden väliltä ja joutuvat sillä valinnassa useimmiten — mailman laki näyttää olevan sellainen — vastavallankumouksellisten leiriin tekemään niille kaikenlaisia käyriin palveluksia.

Me huomaamme tästä sen erikoisen historiallisen lain, joka jokaisena aikana rautaisella järjestelmällisyydellä vaatii meiltä kykyä sommitella ajatuksemme oikeaan suhteeseen olevien olojen ja niiden tehtävien kanssa, joita meidän edessämme on.

Vain pintapolistettu filosofien sekasotku voi huolettomasti jäädä laakereille ajatellen konetuoantoon ja teollisuuden kehityksen ilman muuta vievän meidät vaikka Mars tähteen ja sysäävän ajatuksia ja menetelmiä päihim me kuten leipiä uuniin.

Mutta asiaam. Taantumuksellisten ja kaikkien valtiollista toimintaa ja yleensä selvää vallankumouksellista marxilaisuutta väristelevien ja vastustavien tuplajoulaisten kes-

— Valtiollinen taistelu on luokkataistelun yleinen muoto, jossa jokainen yksityistapaus otetaan yleisön näkökannalta katsoen, jokainen erikoistu koko luokkaiden osana. Sen takia saa poliittinen taistelu usein sen muodon, että se on vain vallankumouksellista taistelua sosialismista. — Pannekoek.

kudessa syntyy kolmeen vuottisitten meidänkin keskuudessamme "teoria" erikoisista työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laajalle levinnyt ja se juuri selvimmin osoittaa ryhmäharrastuksien luonnetta teollisuusunionistien keskuudessa. Heidän taholtaan on motittu esim. muutamia O. B. U. kannattajia siitä, että nämä puolustavat erikoista joukkoonuutta ja eivät tahdo pitää kiinni niistä karsinoista mitä laholaituneet teollisuusunionistiteoreetikot työmaajattelusta, teollisuksittain ajattelumisesta, toimimisesta, puhumisesta ja kirjoittamisesta. Kaikessa hullunkurisuudessaan tämä ajatus on kuitenkin laaj